

RNEČI

"Dr. lic. knjižnica"
Ljubljana

PRAPOR

Izhaja vsako sredo in soboto.
Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

"RDECI PRAPOR" velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 lir, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 igsl. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Sijajni uspehi Komunistične Stranke.

Čez 50 komunističnih mandatov v državi. - Popolen poraz soc. demokracije.

V Srbiji, Makedoniji, Dalmaciji, na Hrvaškem in Slavoniji, Bosni in Hercegovini, niso soc. demokratje dobili niti enega mandata in komaj par sto glasov. Samo na Štajerskem in v Banatu so soc. demokratje preslepili kmete in kmečki proletarijat z demagoško propagando ter tako dobili par mandatov. Industrijski proletarijat tudi v teh krajih kakor v celi državi, je glasoval **enodušno** za Komunistično Stranko, za **Sovjetsko Republiko**.

Somišljeniki proletarci! Naša stranka napreduje in raste od ure do ure. Od ure do ure se bliža zmaga delavskega razreda. Torej naprej po začrtani poti! Zmaga nam je zagotovljena!

V Sloveniji je izvoljenih 6 komunistov, 6 socijaldemokratov, 14 klerikalcev, 3 demokratje, 8 samostojnežev, 2 narodna socijalista.

V Ljubljani so socijalpatrijotje propadli.

Izvoljen je 1 komunist, 1 narodni socijalist, 1 liberalec in 1 klerikalec.
Na Kranjskem je dobila Komunistična Stranka 3 mandate, socijalpatrijotje 1 mandat.

Torej so na Kranjskem izvoljeni:

Komunisti: Marcel Žorga, Valentin Mlakar, Vladislav Fabjančič
Socijal-demokrati: Etbin Kristan.

Samostojna kmet. stranka: Kušar, Majcen, Pucelj, Rajar.

Klerikalci: Brodar, Gostinčar, Nemanič, Stanovnik, Škulj, Sušnik.

Demokratje: Dr. Gregor Žerjav.

Narodni socijalisti: Nič.

Na Štajerskem sta izvoljena dva komunisti. V vseh treh volilnih okrožjih je izvoljenih torej 6 komunistov.

Po volitvah.

Po zadnjih poročilih, ki pa še niso povsod uradna, se bo 419 mandatov, ki jih ima ustavotvorna skupščina, razdelilo med razne stranke tako-le:

Komunistična stranka Jugoslavije	51
Socijaldemokratje	10
Radičeva seljačka stranka	46
razne kmečke stranke (med njimi naša samostojna)	42
Radičevski desidenti (Hrvoj)	4
Republikanci	3
Frankovci	1
Hrvatska težačka stranka	6
Hrvatska zajednica	5
Bunjevci	4
Demokratje	96
Radikalci	95
Klerikalci	24
Muslimanski konservativci	28
Narodni socijalisti	2
Ribarac	1
Trumbič	1

Komunistična stranka torej dobi po dosedanjih vesteh 51 mandatov in je torej tretja najmočnejša stranka v državi. Daleč iza nje zaostajajo samostojneži, klerikalci. Narodni socijalisti in socijalpatrijotje pa se čisto izgube kot neznatne grupice brez vsakega pomena.

Komunistični mandati se razdele po neuradnih poročilih tako:

Slovenija	6
Srbija	28
Dalmacija	1
Bosna	3
Vojvodina	2
Črna gora	4
Hrvatska	7
	51

Te volitve so se vršile v znamenju tistega »demokratizma«, ki je našim socijalpatrijotom tako zelo všeč. Vse meščanske stranke, od radikalcev in klerikalcev do socijalpatrijotov in njihovih voditeljev demokratov, so napovedale smrtni boj Komunistični Stranki, ki vodi zatirane mase proletarijata v Jugoslaviji na pot uničenja kapitalizma in upostavitve sovjetske republike. Komunistična stranka je bila izpostavljena neizmernim nasiljem in preganjanju: več deset tisočev komunistov so buržoazni župani izpustili iz volilnega imenika, tisočem in tisočem so odvzeli še na dan volitev glasovalno pravico, tisoče in tisoče so njihovi meščanski gospodarji zadržali na dan volitev pri delu, čez 200 naših agitatorjev so samodržne oblasti vrgle za časa volilnega boja v ječo, v Vojvodini so oblasti zaprle skoro vse naše čuvaje skrinjic, naše letake so zaplenjevali in preganjali raznašalce. Vodil se je najbesnejši boj z vsemi zakonitimi, zlasti pa z nezakonitimi sredstvi proti revolucionarnemu proletarijatu. O vseh teh nasiljih bomo odslej prinašali v »Rd. Pr.« poročila in dokaze, da bo vsakdo lahko videl, kakšna je ta od g. Kristana toliko hvalisana meščanska demokracija.

V Sloveniji so vodile vse meščanske stranke najstrastnejši boj proti komunistom. V polosti in terorju pa so se daleč pred vsemi drugimi odlikovali socijalpatrijotje. To poglavje je tako, da ga bomo razkrinkali pred vsem delavnim ljudstvom, da bo vsakemu očitno, kakšne moralne propalice so slovenski socijalpatrijotje. Za danes naštejemo samo par dejstev:

Širili so povsod najpodlejšje laži o posameznih »voditeljih« komunistov, misleč, da bodo skupaj z voditelji zatrli tudi stranko. Preplavili so celo deželo z letaki najostudnejše vsebine proti komunistom in delavsko-kmečki sovjetski Rusiji, kakršnih bi se sramoval celo sleherni buržuj. Ti letaki so stali stotisoče kron. Po Štajerskem in po Dolenjskem so agitirali za socijalistično republiko s komunističnimi parolami. Izdali so »poziv komunističnim volilcem«, kjer v imenu nekega »komunističnega odbora« pozivajo komuniste, da se ne udeležijo volitev. Ves njihov boj je veljal komunistom, za liberalce in klerikalce se niso dosti zmenili. Tudi to poglavje bomo še razgajali.

Navzlic vsemu temu je Komunistična Stranka izšla iz teh volitev z velikanskimi uspehi, čudovitimi za stranko zatiranih proletarskih množic pod kapitalističnim režimom.

V Jugoslaviji so rezultati volitev naslednji: **vržen je ob tla črni rimski klerikalizem**, uničena tudi srednjeveška hrvaška zajednica. Radikalci in demokratje so nazadovali navzlic vsem sleparijam in nasilju povsod, **socijalpatrijotje so se nesmrtno blamirali, centrumašev pa sploh nikjer ni**. V Srbiji, v Bosni, v Dalmaciji, Črni gori ni izvoljen niti en socijalpatrijot. Na Hrvaškem so menda dobili enega. Za malenkost 10 socijalpatr. poslancev toliko vpitja in toliko od delavcev prisleparjenih stotisočakov vrženih proč za najpodlejšo in najbolj kričavo vseh agitacij.

V Sloveniji: klerikalizem potisnjen v manjšino, liberalci zatrti. Socijalpatrijotje so dosegli uspehe le v krajih, kamor še ni dospela živa beseda komunizma. **Industrijski proletarijat jih je popolnoma obsodil**. Dokazi: Trbovlje, Jesenice, Zagorje, Hrastnik, Ljubljana, Kamnik, Kočevje itd.

(Dalje prihodnjič.)

Podla volilna sredstva socijalpatrijotov.

Tak-le poziv so širili na predvečer in na dan volitev v Ljubljani gotovi elementi, ki so brez dvoma v zvezi s socijalpatrijoti:

POZIV

vsem komunističnim volilcem! Nezaslišana agitacija meščanskih strank in brezprimeren teror, ki ga izvajajo buržoazni diktatorji nad našimi

pristaši, nas sili, da Vas pozivamo, da se dne 28. novembra vzdrižite glasovanju. Naj ne gre nihče naših na volišče. Ostanite doma! Mi ne priznavamo teh volitev! Jugoslovanski proletarijat bo izvršil svojo zgodovinsko nalogo brez buržoazno-kapitalistične konstituante. Kdor bi ne hotel ostati doma, naj rajši glasuje za SLS, nego za socijalpatrijote! Naj živi sovjetska komunistična delavsko-kmečka republika Jugoslavija!

Komunistični odbor.

S tem so socijalpatrijotje hoteli doseči, da bi komunisti ostali doma ali volili socijalpatrijote. Če priporoča letak SLS, je to zato, da se skrije socijalpatrijotični vir in da se pri delavstvu očrni Komunistična Stranka, češ da drži s klerikalci.

Cela ta lopovščina pride v kratkem na dan.

Volilni teror jugoslovanske buržoazije.

Že v našem volilnem manifestu smo opozorili delavno ljudstvo, da ima buržoazija v rokah vso volilno organizacijo. In razumljivo je, da buržoazija izkoristi vse advokatske in birokratične zvijače, da bi potvorila resnično voljo naroda.

1. Že sam volilni zakon je tako prikrojen, da **stotisoči proletarcev ne morejo priti do besede**.

2. Poldrugi milijon prebivalcev drugih narodnosti ni izrazil svoje volje.

3. Volilni imeniki so bili sestavljeni slabo, razstavljeni samo 8 dni, občine niso pravočasno in dovolj javno proglasile izločbo volilnih imenikov: tako da **stotisoče proletarcev v Jugoslaviji ni moglo, ni imelo dejanske možnosti, vpisati se v imenike**.

Več stotisoč proletarcev torej že vsled reakcionarnega volilnega zakona in vsled slabih volilnih priprav ni moglo izraziti svoje volje.

Buržoazija je svečano proglasila in podpisala zakon, ki dopušta **svobodno agitacijo**.

Za vse druge, meščanske stranke je volilna agitacija bila v resnici svobodna; samo Komunistična Stranka, prava zastopnica proletarijata, ni imela te svobode.

Najtejmo v kratkem vsa protizakonita nasilja meščanske oblasti.

1. Čez 200 komunističnih agitatorjev je buržoazija vrgla v ječo, da

